

[Niels Frederiksen.]

Naar den jydsk Landborigsdag gaar saa vidt i begrebsforvirrende Argumenter, at de anvender en anset Mands Udtalelse i denne Forbindelse, som den af mig nu nævnte, er man saa langt ude i Argumentationen, at det var paa Tide at spørge, om man ikke kan betegne den Rigsdagsproklamation som politisk Svindel.

Som Forholdene nu former sig, og i Henhold til det Arbejdsprogram, som maa ligge til Grund for denne Samlings politiske Arbejde, er der, som jeg allerede har nævnt, kun ringe Udsigter for Tilslutning fra Oppositionspartiernes Side til en reel og rigtig Løsning af de politiske Problemer, som efter Flertalspartiernes Opfattelse maa gennemføres, og jeg erkender, at som de politiske Magtforhold i Øjeblikket er her i Landet, evner Oppositionspartierne at lægge sig paa tværs af en demokratisk Lovgivning som den, der er foreslaaet.

Regeringen har den parlamentariske Pligt, sagde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at mægle mellem Tingene for at opnaa politiske Resultater, men denne Pligt har de forsømt ved at fremsætte de Forslag, som er nævnt i Arbejdsprogrammet. Denne Paastand er ikke rigtig. Regeringens parlamentariske Pligt er rigtigt at mægle mellem Tingene, naar Styrkeforholdene som i Øjeblikket er modsat i dansk Politik; men det er Regeringens rette Pligt at prøve paa ad Forhandlingens Vej at naa frem til et Resultat, der er i Overensstemmelse med det Grundsyn, som Vælgerbefolkningen gav Udtryk for ved sidste Valg; og det forekommer mig, at det er at overvurdere egen Kraft, naar Oppositionspartierne vil sætte Regeringen paa Anklagebænken for at have forsømt sin parlamentariske Pligt til at lede det politiske Arbejde herinde med Resultater, der svarer til det Bud, Valgdagen gav Flertallet her i Salen.

Oppositionspartiernes Stilling er efter min Mening ikke saa stærk, at den berettiger til et Diktat af den Art, det konservative Folkeparti ved dets Ordfører (Christmas Møller) i Gaar slog ind paa: at vi skulde ind i en ny Handelspolitik, maaske førende til en Toldkrig. Jeg synes, der er en barnlig Selvovervurdering i det politiske Standpunkt, at vi, hvor det var muligt, ved at ændre denne for vort Land vigtige Politik skulde opnaa Resultater af Værdi. Det tror jeg ikke paa, og jeg takker Venstre, fordi de har den samme Opfattelse af dette Spørgsmaal, modsat de Konservative.

Men hvad byder da det andet Oppositionsparti paa? Hvilke Forslag har de at

bringe, som kan forenes med demokratisk Tankegang?

De har ingen. De staar stædigt paa en økonomisk uforsvarlig Ødselhed med Statens Midler paa de af mig nævnte Omraader, de har ingen som helst anden, siden Nedsættelsespolitikken var gennemført, de har kun denne negative politiske Stilling, at de kan sige nej i Landstinget med det lille Flertal mod de demokratiske Reformere, nødvendiggjorte af Tidens Forhold, som den siddende Regering fører frem. Men jeg har den Opfattelse af de politiske Vilkaar og Forhold her i Landet i Øjeblikket, at den siddende Regering og Flertallet i denne Sal har ingen Grund til at nære nogen Bekymring for det Stormløb, som man kan vente fra den Kant i den kommende Tid.

Naar det ærede Medlem Hr. N. Neergaard karakteriserer Arbejdsprogrammet og Regeringens Politik som værende saadan, at de Dumheder, der i de Forslag var udtrykt, var tilstrækkelige til at styrte en Regering, saa vil jeg svare, at den stupide Uforstand overfor, hvad Tiden kræver, fremført af det ærede Medlem paa Partiet Venstres Vegne, er saa iøjnefaldende, at den ikke byder nogen Fare for, at den ved det kommende Valg skal vælte det siddende Flertal.

Nej, der er ingen som helst Grund for Oppositionspartierne til at sætte sig paa den høje Hest under de nuværende Forhold. Jeg for mit Vedkommende skal udtale Haabet om, at det skal lykkes Oppositionspartierne at vurdere deres egen Styrke og Formaaenhed rigtigt, for det vil da muligvis være gør ligt at komme paa Forhandlingsfod med dem paa det Arbejdsprogram Grundlag, som den nuværende Regering har fremsat. Situationen politisk i Øjeblikket i Danmark er efter min Mening af en saadan Beskaffenhed, at Flertalspartierne med Trykhed kan tage den Stilling: Vil I gaa ind i en Realitetsforhandling om den demokratiske Lovgivning, der er udtrykt i Arbejdsprogrammet, eller vil I sabotere ethvert demokratisk Fremskridt ved Hjælp af det tilfældige, udemokratiske Flertal i Landstinget? I sidste Fald har vi Styrke og Klogskab nok til at vente, til næste Afgørelse træffes, saa denne Hindring bliver ryddet til Side.

Formanden: En Udtalelse som „stupid Uforstand“ overfor et Medlem synes jeg ikke burde være anvendt.

Hans Hansen: Om det fremlagte Forslag til Finanslov er der jo det at sige, at det i høj Grad er et Gætterier om, hvordan